

МЕТОДИКА ОЦІНЮВАННЯ ЖИВУЧОСТІ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ВОГНЕМ ЗЕНІТНОГО ПІДРОЗДІЛУ (ЧАСТИНИ)

Мегельбей В.В.¹, к.т.н.; Коломійцев О.В.², д.т.н., с.н.с.;

Левагін Г.А.¹, к.т.н., доцент; Акулінін Г.В.¹, к.т.н., доцент;

Кравченко С.О.³, к.військ.н., доцент; Іщенко Д.С.⁴

*¹Харківський національний університет Повітряних Сил
імені Івана Кожедуба, м. Харків*

²Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

³Національний університет оборони України

імені Івана Черняхівського, м. Київ

*⁴Воснно-наукове управління Генерального штабу Збройних Сил України,
м. Київ*

Відомо, що управління вогнем має на меті повне використання можливостей створеної системи вогню зенітного підрозділу (частини) військ Протиповітряної оборони Сухопутних військ Збройних Сил України, кінцевим завданням якої є знищення повітряних цілей (ПЦ).

При цьому, однією з основних умов успішного виконання поставлених завдань в ході ведення бойових дій (операцій) є забезпечення живучості системи управління вогнем.

Таким чином, оцінювання живучості системи управління вогнем є актуальним науково-практичним завданням при плануванні та розгортанні системи протиповітряної оборони в різних ланках управління. Зі складністю вирішення цього завдання зіштовхнуться посадові особи штабів (органів військового управління) як під час планування бойових дій (операцій), так і в ході функціонування розгорнутої системи управління вогнем при впливі зовнішніх факторів.

Отже, з метою розробки обґрунтованих пропозицій та порівняння прийнятих рішень щодо підвищення живучості системи управління вогнем, необхідна модель, яка б характеризувала живучість системи на протязі певного відрізка часу. Ця модель є основою для розробки методики оцінювання живучості.

В доповіді акцентовано увагу на вирішенні завдання щодо оцінювання живучості системи управління вогнем. Показано шляхи рішення цього завдання за рахунок використання певних методик, за допомогою яких можливо провести аналіз чинників, що впливають на живучість системи управління вогнем.

Запропонована методика оцінювання живучості системи управління вогнем, яка враховує динаміку її функціонування, вплив можливих заходів щодо підвищення живучості на її рівень, враховує різні варіанти нанесення ударів противником та дає можливість провести порівняльний аналіз пропозицій щодо забезпечення необхідного рівня живучості системи в штабах (органах військового управління) в ході планування та ведення бойових дій (операцій).